

FÅR KRITIKK: NRKs storsatsing «Erobreren» er den største på flere år, men kanalen nekter å gå ut med kostnadene for serien. Det får de nå kritikk for. Her Jakob Oftebro, Birgitte Victoria Svendsen og Øystein Røger i en scene fra tredje episode, som sendes søndag. Foto: Harald Paalgard/NRK

NRK får kjeft

Statskanalen vil fortsatt ikke gå ut med budsjettet for storsatsinga «Erobreren».

TV-SERIE

Tekst: **Merete Skogrand**
msk@dagbladet.no
Peder Ottosen
pot@dagbladet.no

Mottakelsen av NRK-serien har vært laber. Terningkast to er blitt trillet, og hele 110 000 færre seere så andre episode enn første.

Hele tida har statskanalen vært taus om budsjettet, til tross for at Dagbladet har spurt om tallene gjentatte ganger.

I gårsdagens avis uttalte kjente produsenter seg om kostnadsrammen.

Prislappen ble anslått til å være på mellom 75 til 90 millioner kroner. Det er basert på over 150 opptaksdager og at rundt 820 personer har vært involvert.

- Lavere

Dramasjef i NRK, Hans Rossiné, mener at anslaget ikke stemmer. Likevel vil han ikke gå ut med seriens faktiske tall.

- FORSKJELL: Programdirektør i NRK, Per Arne Kalbakk.

FORSTÅR IKKE: Generalsekretær i Norsk redaktørforening Nils E. Øy.

– Budsjettet er flere titalls millioner mindre enn det Dagbladet skriver, sier Rossiné.

– **Mer enn 20 millioner?**

– Det vil jeg ikke kommentere, sier Rossiné.

– **Hvorfor vil dere ikke gå ut med tallene, selv om dere mener anslaget ikke stemmer?**

– De færreste norske mediehus går ut med konkrete tall på enkeltprosjekter. Det er også NRKs policy. Dette er primært av konkurransemessige hensyn. Private aktørers tall foreligger fordi de søker om offentlig støtte, sier Rossiné.

Nils E. Øy, generalsekretær i Norsk Redaktørforening og offentlighetsekspert, stiller seg

uforstående til NRKs hemmelighetskremmeri.

– Jeg har store problemer med å se hvorfor det er nødvendig for NRK å holde den typen informasjon hemmelig. Jeg ser ikke at det kan være til skade for noen dersom informasjonen blir offentlig kjent, sier Øy.

Det at private produksjons-selskaper er åpne om sine budsjetter, mener Øy er en ytterligere grunn til at også NRK bør offentliggjøre tallene.

– Private produksjons-selskaper er avhengig av offentlig støtte, og NRKs produksjoner lages med offentlige kroner. Jeg kan ikke se at det er noen forskjell i så måte, sier han.

Offentlighetsloven

Programdirektør Per Arne Kalbakk i NRK kan forstå innvendingene, selv om NRK har en annen praksis.

– Det er en vesentlig forskjell. Private selskap er pålagt å oppgi dette av skattemessige årsaker. For NRK er det motsatt. Vi er underlagt offentlighetsloven, men Stortinget har gjort unntak av konkurransemessige hensyn. Vi oppgir totalbudsjett og regnskap, men ikke på enkeltproduksjoner, sier Kalbakk.

KLASSISK FREDAG

Ståle Wikshåland
swi@dagbladet.no

Kjølig skjønnhet

ALBUM: Renée Flemings siste utgivelse på Decca er av det slaget det lyser av, et kjølig, men intenst lys som presenterer henne i et litt annet repertoar enn vi er vant med. Maurice Ravel, Olivier Messiaen og Henri Dutilleux står på programmet. Orkestrene er også franske, Orchestre Philharmonique de Radio France, samt Orchestre National de France (i det ene av de to Dutilleux-verkene).

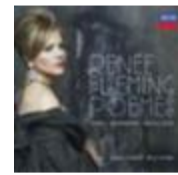
Det er en utgivelse som sier mye om sammenhengen mellom stemmekvalitet og repertoar, i tillegg til at det viser hvor suveren Flemings sangteknikk er, på en måte som bærer helt uanstrengt inn i vår egen samtids repertoar. Og da tenker jeg både på Dutilleux og på Messiaen.

MEN FØR HUN GÅR LØS PÅ de to, får vi hele Ravels «Shéhérazade», et forunderlig moderne verk der Ravels lystfylte klanger er sublimeret til en klangpalett der fargene legges strøk i strøk med suveren presisjon. Det hviler en sval skjønnhet over alle de tre sangene i komposisjonen, forsterket av at Flemings foredrag får fraseringen til å flyte sømløst. Jeg tror det skal mye til å synge Ravel vakrere enn dette. Også fordi det viser at hun behersker kunsten å holde uttrykket tilbake, der hvor det står til musikken.

MEN DEN STØRSTE OPPLEVELSEN er likevel Messiaens tidlige syklus «Poèmes pour Mi», skrevet på slutten av 1930-tallet, som en kjærlighetserklæring til Messiaens første ektefelle, den gang kjærligheten ennå var nyslått og Clare Delbos' liv ikke var ødelagt av sykdom.

Det er et verk som Fleming sang på Alain Gilberts åpningskonsert som ny sjefdirigent i New York Philharmonic. På denne innspillingen, der også Gilbert dirigerer, hører vi den tilbakeholdte jubel som får musikken til å vibrere av glede og lyst. Vi hører også en dirigent så finstilt som en bare kan ønske seg i Messiaen, og håper at dette er en bekreftelse på den musikalsk kursendringen i New York som det går rykter om.

Utgivelsen slutter med to verker av Dutilleux. Det er en komponist jeg aldri har maktet å få et nært forhold til, selv om orkestersatsen er skrevet med suveren sikkerhet og stor sans for detaljer, og selv om Fleming fyller solistrollen helt ut.

Renée Fleming

Orchestre Philharmonique de Radio France & Orchestre National de France: «Poèmes: Ravel, Messiaen, Dutilleux» (Decca)

Hjemmekjent, også i det fremmedartede.

Å STILLE OM, TIL BERGENFILHARMONIEN på BIS i Stravinskij «Ildfuglen», samt noen intetsigende Stravinskij-arrangementer av Chopin, Tsjajkovskij og Sibelius, er vanskelig. Det er som om formatet krymper, på alle bauger og kanter.

Orkesteret spiller korrekt og pyntelig på alle måter. Mer malplassert kan det vel ikke bli i dette tidlige verket av Stravinskij. Og hva Andrew Litton gjør fra eller til på dirigentplass er vanskelig å si. Men her er det mye som mangler, altfor mye!

Bergen Filharmoniske Orkester

Andrew Litton, dirigent
I. Stravinskij: «Ildfuglen» (BIS)

Framføring uten poeng.

FIOLINISTEN ELISE BÅTNES HAR ALLIERT seg med sin bratsjspillende søster, Henninge Båtnes Landaas, til duett på Lawo. Det er en allianse som spruter av overskudd, i tillegg til at det spilles så sikkert med hensyn til intonasjon at det alene ville ha vært en fryd.

Vi får mest Mozart, to duoer, KV 423 & 424 som har strykekvartettformat over seg. De er ikke så ofte spilt. Her får vi sjansen til å nyte dem på øverste hylle. I tillegg får vi Bjarne Brustads fire Capricci fra 1931, idiomatisk Brustad på sitt beste, i tillegg til Johan Halvorsens overskuddspregede Passacaglia over et tema av Händel.

Sannelig en fin bukett.

Elise Båtnes, fiolin & Henninge Båtnes Landaas, bratsj

«Fiolin og bratsjduetter» (LAWO)

Med overskudd.

«Braa er på vei til å skape sin egen sjanger her på berget, med spenning bygd på en solid såle av fakta (...) helt unikt!»
Stein Roll, Adresseavisen

«Jan-Sverre Syvertsen skriver bedre og bedre for hver bok.»
Kurt Hanssen, Dagbladet

pirat

Møt forfatterne på
krimfestivalen fredag 2. mars!

KRIM
FESTIVALEN
OSLO 1.-2. MARS 2012